

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

Quid Patres de Sacrificio senserint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

culpæ & pœnæ. Hæc omnia falsa, & impia sunt, nup-
 tibus indoctis Monachis conficta, & obruunt gloriam
 passionis Christi, & iustitiam fidei.

Et ex his erroribus infiniti alij nati sunt, quantum
 Missæ valeant applicatæ simul pro multis, quantum
 valeant singulæ pro singulis. Sophistæ habent des-
 criptos gradus meritorum, sicut argentarij gradus pon-
 derum in auro aut argento. Deinde, vendunt Missam,
 tanquam precium ad impetrandum, quod quisq; ex-
 petit, Mercatoribus, vt fœlix sit negociatio, venatori-
 bus, vt fœlix sit venatio. Et alia infinita. Postremò, trans-
 ferunt eam & ad mortuos, liberant animas applicatio-
 ne sacramenti, à pœnis purgatorij, cum sine fide nec
 viuus Missæ profit. Neq; ex scripturis aduersarij afferunt
 vel vnâ syllabam possunt ad defensionem istarum fa-
 bularum, quas in Ecclesia magna autoritate docent,
 Neq; Ecclesiæ veteris, neq; Patrum testimonia habent.

Quid Patres de Sacrificio senserint.

ET quoniam loca Scripturæ, quæ contra nos citan-
 tur, explicauimus, de Patribus etiam responde-
 dum est. Non ignoramus, Missam à Patribus ap-
 pelliari sacrificium, sed hi non hoc volunt, Missam ex o-
 pere operato conferre gratiam, & applicatam pro alijs
 mereri eis remissionem peccatorum, culpæ & pœnæ. Vbi
 leguntur hæc portenta verborum apud Patres? sed aper-
 te testantur, se de gratiarum actione loqui. Ideoq; vocant
 εὐχαριστία. Diximus autem supra, sacrificium εὐχαρισ-
 τικόν non mereri reconciliationem, sed fieri à reconcilia-
 tis, sicut afflictiones non merentur reconciliationem,
 sed tunc sunt sacrificia εὐχαριστικά, quando reconcilia-
 ti sustinent eas. Et hoc responsum in genere ad Pa-
 trum dicta, satis tuetur nos contra aduersarios. Cer-
 tum est enim, illa signa de merito operis operata

ausquam extare apud Patres. Sed vt tota causa magis
perspici possit, dicemus & nos de vſu sacramenti, ea,
quæ certum est consentanea esse Patribus & Scri-
pturæ.

DE VSV SACRAMENTI, ET DE SACRIFICIO.

QUIDAM belli homines fingunt, cœnam Domini
institutam esse propter duas causas. Primum, vt
sit nota & testimonium professionis, sicut certa
forma cuculli est signum certæ professionis. Deinde
cogitant, præcipue talem notam Christo placuisse, vi-
delicet conuiuium, vt significaret mutuan inter Chri-
stianos coniunctionem atq; amicitiam, quia symposia
sunt signa fœderum & amicitia. Sed hæc opinio est
ciuilis, nec ostendit præcipuum vsu rerum à Deo
traditarum, Tantùm de caritate exercenda loquitur,
quam homines prophani & ciuiles vtcunq; intelli-
gunt, De fide non loquitur, quæ quid sit, pauci intelli-
gunt.

Sacramenta sunt signa voluntatis Dei erga nos, non
tantùm signa sunt hominum inter sese. Et rectè de-
finiunt sacramenta in nouo testamento esse signa gra-
tiæ. Et quia in sacramento duo sunt, Signũ & Verbum;
Verbum in nouo testamento est promissio gratiæ ad-
dita, Promissio noui testamenti est promissio remissio-
nis peccatorum, sicut Textus hic dicit: Hoc est corpus
meum, quod pro vobis datur. Hic est calix noui testa-
menti, cum sanguine meo, qui pro multis effundetur in
remissionem peccatorum. Verbum igitur offert remis-
sionem peccatorum. Et ceremonia est quasi pictura ver-
bi seu sigillum, vt Paulus vocat, ostendens promissio-
nem. Ergo sicut promissio inutilis est, nisi fide accipia-
tur, ita inutilis est ceremonia, nisi fides accedat, quæ
verè statuat hic offerri remissionem peccatorum.

Et